

Liegende evolutionaire kunst: Lucy, de kleine aapvrouw

David Cloud, 22-2-2011,

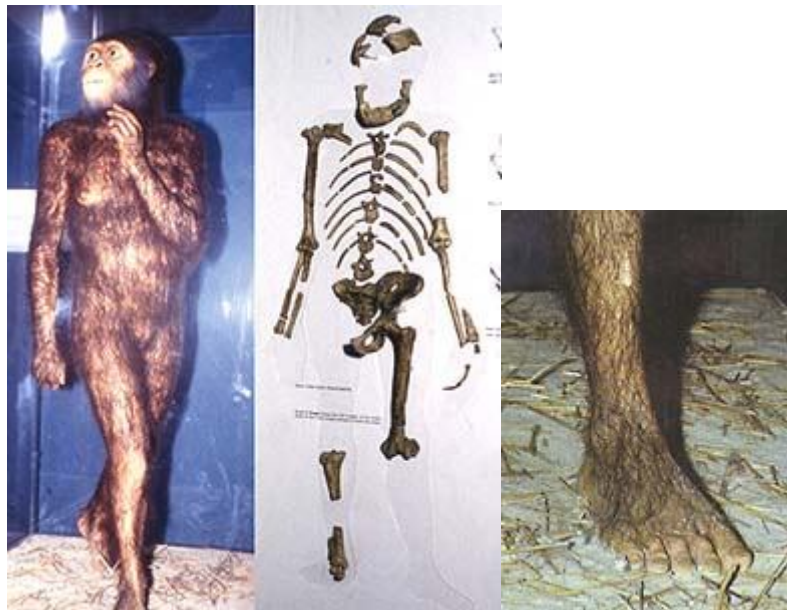
<http://wayoflife.org/files/33a2396ecc48188f705489da8121e018-736.html>

Vertaling, voetnoten en plaatjes toeg. door M.V.

Men zegt wel eens “een afbeelding is duizend woorden waard”, en ik twijfel er niet aan dat meer mensen door plaatjes dan door woorden beïnvloed werden om in evolutie te geloven. Van bij haar aanvang werd darwiniaanse evolutie gepopulariseerd door kunstige afbeeldingen - liegende kunst.

LUCY, DE KLEINE AAPVROUW

Wat men (slechts) van “Lucy” gevonden heeft en wat men ervan maakte.
Foto links en rechts door David Menton, midden door David Green

De voornaamste “missing link” of ontbrekende schakel tussen aap en mens vandaag is de *Australopithecus afarensis*, een klein wezen dat gepopulariseerd werd door aan een stel fossiele resten de vertederende naam “Lucy” te geven.

Artistieke reconstructies beelden Lucy typisch af met *menselijke handen*, *rechttop lopend* op een zuiver menselijke manier, op *menselijke voeten*, en typisch met *menselijk geproportioneerde armen en benen*. Dit is waar voor de modellen en tekeningen die ik persoonlijk heb gezien in het Museum of Natural History in New York City, het American Museum of Natural Sciences in Washington D.C., het Field Museum in Chicago, het Yale University Peabody Museum, het Seattle Science Center, het Museum of Man in San Diego, en de Michigan State University Ann Arbor.

Je kan ook tekeningen van Lucy vinden in leerboeken die haar rechttop wandelend voorstellen en met menselijke handen en voeten. Een voorbeeld hiervan is *Life: The Science of Biology* door Purves, Orians, and Heller, 1992, p. 604.

Deze reconstructies zijn niet wetenschappelijk; ze zijn middelen voor hersenspoeling.

Uit het fossielenbewijs is het duidelijk dat Lucy in alle opzichten een aap is. Alhoewel sommige paleoantropologen beweren dat Lucy rechtop liep, betwisten anderen dat, en het is mogelijk dat zij oprecht liep maar dan op een aapachtige manier.

In 1976 schreef Charles Oxnard, anatomieprofessor en voornaamste expert over australopithecine-fossielen, dat het bekken en enkelbeen van de *Australopithecus* aangeven dat deze “verre van bekwam was om rechtop te wandelen op de menselijke manier. ... het is erg onwaarschijnlijk dat de *Australopithecus* een positie innam op de evolutionaire lijn die tot de mens leidde” (*Scientific American*, febr. 1976).

In 1982 argumenteerde Bill Jungers van het Stony Brook Institute in New York “dat Lucy’s benen voor haar soort te kort waren, in verhouding tot haar armen, om een volle moderne adaptatie te hebben bereikt van bipedie¹” (*Lucy’s Child*, p. 194).

In 1983 concludeerden Randy Susman en Jack Stern, ook van Stony Brook, dat Lucy en haar bloedverwanten de meeste tijd doorbrachten met het klimmen in bomen. Zij “detailleerden meer dan twee dozijn afzonderlijke anatomische trekken die suggereren dat de soort veel minder bipedisch¹ was dan moderne mensen” (*Lucy’s Child*, p. 194). Zij beschreven Lucy’s handen en voeten als zijnde lang en gebogen, typisch voor een boomaap, zelfs nog meer uitgesproken gebogen dan een chimpansee (Milton, *Shattering the Myths*, p. 207).

Dat jaar berichtten Susman en Stern in het *American Journal of Physical Anthropology*:

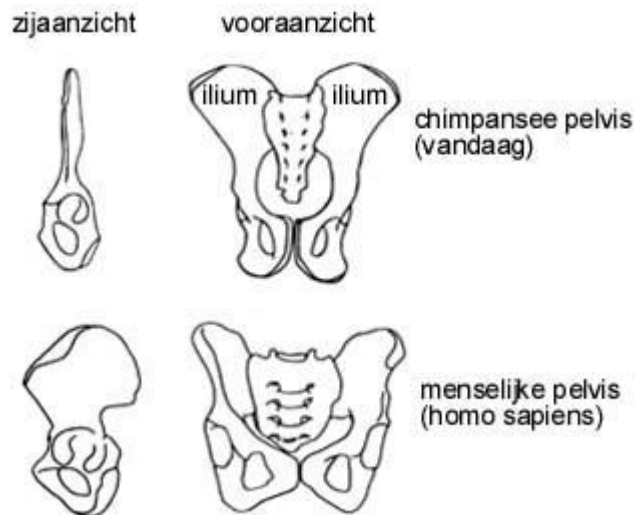
“Het feit dat het voorste deel van het iliumblad [zie tekening] bij mensen zijdelings steekt maar niet bij chimpansees is duidelijk. De opvallende gelijkenis van AL 288-1 [Lucy] met de chimpansee is eveneens duidelijk” (J. T. Stern en R. L. Susman, *American Journal of Physical Anthropology*, 80:279, 1983).

Russell Tuttle van de University of Chicago reikte dezelfde conclusie aan als die van Jungers, Susman en Stern. Hij wees op de “gekromde vingers en tenen” als een “aapachtige adaptatie voor het vastgrijpen van boomtakken”.

In 1983 werd een conferentie gehouden aan het Institute of Human Origins in Berkeley om het onderwerp te bespreken van Lucy’s bipedie¹. Russell Tuttle argumenteerde dat de Laetoli-voetafdrukken² niet die van een Lucy-type creatuur kunnen geweest zijn omdat haar lange, gebogen tenen en andere kenmerken een ander soort afdruk zou hebben achtergelaten (*Lucy’s Child*, p. 196). Randy Susman benadrukte dat de “sterke, gebogen, aapachtige vingerbeenderen” van het schepsel, en zijn “lange armen in verhouding tot de benen” van een leven in bomen spreken. Jack Stern gebruikt kenmerken van de heup, knie, enkel en pelvis³ als bewijs voor zijn zienswijze dat het schepsel niet wandelde op een menselijke manier.

In 1987 deed Oxnard een extensieve computeranalyse over de bestaande beenderen van de *Australopithecus* en concludeerde dat deze wandelde als een aap, niet als een mens.

In 1993 berichtte Christine Tardieu, een antropologe in Parijs, dat Lucy’s “blokkeermechanisme niet ontwikkeld was”. Mensen hebben een blokkeermechanisme in de knieën dat ons toestaat comfortabel rechtop te staan over lange tijd. Lucy had dat niet en dus stond ze niet rechtop zoals ze afgebeeld wordt in de museums.

¹ Bipedie: tweevoetigheid.

² Laetoli is een site in Tanzania dat bekend is voor zijn “homonide” voetafdrukken, bewaard in vulkanische as.

³ Pelvis: Latijn voor het bekken.

In 1994 vertelde J.T. Stern Jr., op de 63ste Annual Meeting van de American Association of Physical Anthropologists dat hij gelooft dat *A. afarensis* “grappig wandelde, niet als mensen” (Gish, p. 257).

The Journal of Human Evolution berichtte dat een biochemische studie van de heup en dij van de *Australopithecus* heeft uitgewezen dat deze niet rechtop liep (Christine Berge, *Journal Human Evolution*, 1994, pp. 259-273).

In 1995 berichtte *Science News* dat een gedeeltelijk skelet van een *A. africanus* werd gevonden “wiens ‘aapachtige’ lichaam slechts beperkt op twee benen kon wandelen” (Gish, p. 257). Dit skelet werd gevonden in Sterkfontein, waar de oorspronkelijke *Australopithecus africanus* werd ontdekt. De pelvis³ was “in ‘t algemeen aapachtig van vorm”.

In 2000 berichtte *Nature* magazine: “Ongeacht de toestand van Lucy’s kniegewricht, is er nieuw bewijs gekomen dat Lucy de morfologie⁴ heeft van een knokkel-wandelaar” (Richmand and Strait, “Evidence that Humans Evolved from Knuckle-Walking Ancestor”).

In 2009 vergaderden antropologen in het Institute of Human Origins in New York om Lucy te bespreken, en een verslag in de *New York Times* gaf de volgende interessante conclusie: “Het debat over de kwestie of de primaat Lucy eigenlijk rechtop stond, op twee voeten, drie miljoen jaar geleden, en wandelde - en zo een van ’s mensen belangrijkste oertypes werd - is geëvolueerd tot twee interpretatieve zienswijzen, drie stambomen, geschillen over vier wetenschappelijke technieken en te veel persoonlijkheidsconflicten om te tellen. ... Waar het op neerkomt, zo zegt een participant, is dat bipedie¹ afhangt van het oog van de aanschouwer” (“Did Lucy Actually Stand on Her Own Two Feet?” *New York Times*, 29 aug. 2009).

Er is dus zelfs geen consensus onder evolutionisten over de kwestie of Lucy rechtop liep, en er is sterk bewijs dat zij niet rechtop liep. Het is wel mogelijk dat zij met alle vier ledematen liep zoals een aap, en over korte afstanden rechtop liep. Op een dag in Kathmandu in 2008, zag ik een rhesus-makaakaapje een lange afstand op zijn achterbenen lopen. Apen kunnen rechtop lopen, maar ze zijn niet ontworpen om dat comfortabel en op natuurlijke wijze te doen zoals mensen; zij kunnen comfortabeler in bomen klimmen.

Het is droevig dat de hiervoor genoemde liegende evolutionaire kunst wordt gebruikt om kinderen te onderwijzen. Op haar website zegt het San Diego Museum of Man dat ze mikt op “toehoorders van 6de en 7de graders⁵ in 500 scholen overal in het land”.

Maar dit is geen onderwijs; het is propaganda.

Dr. David Menton diende klacht in bij de St. Louis Zoo over hun Lucy tentoonstelling, maar zijn protesten werden afgewezen. Menton die een Ph.D. in celbiologie heeft van Brown University, zei: “Ik meen dat de zoo tegenover de mensen die betaald hebben voor deze tentoonstelling, verplicht is (Lucy) een eerlijke presentatie te geven”. Maar Bruce Carr, de director of education van de zoo, zei dat ze geen plannen hebben om de tentoonstelling te veranderen. “Waar wij naar kijken is het totaalbeeld van de tentoonstelling en de impressie die ze geeft. Wij denken dat de globale impressie die deze tentoonstelling creëert correct is” (*Creation Ex Nihilo*, Volume 19 Number 1, dec 1996 - feb. 1997).

Dit is een krachtige erkenning. De “impressie” die het Lucymodel creëert is dat de *Australopithecus* een aapmens was, een creatuur dat bepaalde aapachtige kenmerken had maar rechtop wandelde zoals een mens, en menselijke handen en voeten had. Het is een valse impressie die tegengesproken wordt door het bewijsmateriaal, maar dat is precies de impressie die zij verlangen te geven.

Lees verder:

http://www.scheppingofevolutie.nl/art_lucy_niet_langer_geliefd.htm

http://www.scheppingofevolutie.nl/art_selam_dikika_lucy_meisje.htm

⁴ Morfologie: de leer omtrent de vorm en bouw van organismen.

⁵ In de VS zijn zesde graders kinderen van 11-12 jaar en zevende graders kinderen van 12-13 jaar oud.

http://www.scheppingofevolucie.nl/art_aapmensen.htm

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evolucie-aap.pdf> (door dr. David Menton)

<http://www.verhoevenmarc.be/#Schepping>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)